

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 4C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200327
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3214200327.3

Uznesenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v právnej veci navrhovateľky: R. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX U. Q. U., proti odporcovi: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX U. G. U., adresa pre doručovanie K. XX, zast.: JUDr. Peter Lukáčka, advokát so sídlom Februárová 1608 5/A, 958 01 Partizánske, o zrušenie práva spoločného nájmu bytu, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Odporcovi **s a náhrada trov konania n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka dňa 20.09.2013 doručila v konaní na tunajšom súde sp.zn. 6C/46/2012 súdu podanie zo dňa 15.09.2013, v ktorom žiadala, aby " súd odporcovi uložil bezodkladne previesť členské práva na navrhovateľku,,. Dňa 16.12.2012 toto podanie doplnila a uviedla, že žiada vydať rozhodnutie, kto z rozvedených manželov bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 6C/46/2012 - 195 zo dňa 26.01.2014 súd toto podanie navrhovateľky zo dňa 15.09.2013, doručené súdu 20.09.2013 v časti, v ktorej žiada, aby "súd odporcovi uložil bezodkladne previesť členské práva na navrhovateľku,, v znení podania navrhovateľky zo dňa 13.12.2013, doručené súdu dňa 16.12.2013 vylúčil na samostatné konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2014.

Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4C/17/2014-16 zo dňa 07.02.2014 súd navrhovateľku vyzval aby toto svoje podanie riadne doplnila podľa v súlade so zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (O. s. p.).

Dňa 30.04.2014 zobrala svoje podanie späť a žiadala konania zastaviť.

Podľa § 96 ods.1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods.3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s dispozičným úkonom navrhovateľky pred začatím konania vo veci samej, súd konanie podľa citovaných zákonných ustanovení zastavil.

Podľa ust. § 146 ods.1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania ak konanie bolo zastavené.

Podľa ust. § 146 ods.2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p., v prípade že žalobca vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Len výnimočne možno (§ 146 ods. 2 O.s.p.) uložiť niektorému z účastníkov povinnosť hrať druhému z účastníkov trovy zastaveného konania a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho chovanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V prípade, že má byť rozhodnuté podľa ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p., je nutné zdôrazniť, že nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach práva procesného a nie práva hmotného. Preto taktiež o otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, možno uvažovať len z hľadiska procesného a posudzovať ju podľa procesného výsledku. Z procesného hľadiska je teda späťvzatie návrhu navrhovateľovým zaviniením na zastavení konania. Z uvedeného vyplýva, že odporcovi by patrilo právo na náhradu trov konania, odporcovi však vzhľadom na stav tohto konania (v ktorom súd doteraz postupoval podľa ust. § 43 O.s.p.) žiadne trovy nevznikli a preto mu súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bánovce nad Bebravou.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak potrebný počet rovnopisov a príloh účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 ods. 1 O.s.p.).